

Līgatnes pilsētas dome informē:

*jūnija sēdē izskatītie
jautājumi (saīsināti)*

Darba kārtībā:

1. Par grozījumiem 2005. gada 16. februāra lēmumā "Par adreses piešķiršanu zemes gabalam Līgatnē, Dārza ielā 1A".
2. Par saistošo noteikumu Nr. 5/08 "Līgatnes pilsētas pašvaldības budžets 2009. gadam" grozījumu un Līgatnes pilsētas pašvaldības speciālā budžeta 2009. gadam apstiprināšanu.
3. Par pabalstu piešķiršanu.

Līgatnes novada dome informē:

*jūlija sēdē izskatītie
jautājumi (saīsināti)*

01.07.2009.

vēlēšanu komisijas sēde: Darba kārtībā:

1. Balsu skaitīšanas komisijas izveidošana novada domes priekšsēdētāja vēlēšanām.
2. Līgatnes novada domes priekšsēdētāja vēlēšanas.

01.07.2009. ārkārtas sēde: Darba kārtībā:

1. Novada domes priekšsēdētāja vietnieka ievēlēšana.
2. Novada domes pastāvīgo komiteju izveidošana un deputātu ievēlēšana komiteju sastāvā.
3. Novada pašvaldības izpilddirektora iecelšana amatā.

07.07.2009. domes sēde: Darba kārtībā:

1. Par administratīvās komisijas sastāva apstiprināšanu.
2. Par iepirkumu komisijas ievēlēšanu.
3. Par Līgatnes novada bāriņtiesas izveidošanu.
4. Par Līgatnes novada bāriņtiesas sastāva ievēlēšanu.
5. Par Līgatnes novada bāriņtiesas sekretāres – lietvedes apstiprināšanu un amatalgas noteikšanu.
6. Par Līgatnes pagasta padomes Sociālā dienesta 2009. gada jūnija budžeta izlietojuma apstiprināšanu.
7. Par Līgatnes pirmsskolas izglītības iestādes Augšlīgatnes filiāles izveidošanu.
8. Par 1. – 4. klašu pārvietošanu uz Līgatnes pamatskolas telpām.
9. Par pašvaldības struktūrvienību reģistrāciju.
10. Par pašvaldības komisiju darba samaksas noteikšanu.
11. Par pašvaldības policijas priekšnieka vietas izpildītāja apstiprināšanu.
12. Par pašvaldības policijas priekšnieka vietas izpildītāja amatalgas noteikšanu.

Līgatnes novada vēstures sākums

AINĀRS ŠTEINS
Līgatnes novada domes priekšsēdētājs

Ir pagājusi pirmā sēde, un 1. jūlijā darbu ir sākusi Līgatnes novada dome. Šobrīd Līgatnes novads ir pilntiesīgs starp 109 citiem jaunizveidotajiem Latvijas novadiem.

Līdz ar novadu izveidi vēsturē aizgājuši rajoni. Mūsu gadiem pierastais Cēsu rajons vairs nav, kaut arī līdz šī gada beigām rajona padomes izpildinstitūcijas turpinās nodrošināt vairāku funkciju veikšanu. Mainās adreses, un tagad sūtīsim un saņemsim sūtījumus ar norādi Līgatnes novads. Ir daudz jaunumu, par ko sabiedrībai, kas ikdienā nav saistīta ar pašvaldību vai valsts pārvaldes lietām, joprojām ir liela neskaidriba. Un tāpēc katras pašvaldības pirmais pienākums ir darīt visu nepieciešamo, lai reforma pēc iespējas mazāk ietekmētu iedzīvotāju ikdienas gaitas, bet visu neskaidribu gadījumā sniegt vienkaršu, cilvēka valodā saprotamu skaidrojumu.

Līgatnes novadā reforma rit pilnā sparā. Pašvaldību darbinieki apgūst jaunus pienākumus un aizpilda neskaitāmus dokumentus, kuros daudzviet ir jānomaina tikai nosaukumi, bet daudzi jāizstrādā no jauna. Tas ir papīru darbs, par ko sabiedrība bieži saka – "makulatūras kalni". Tomēr iedzīvotāju bieži uzdotais jautājums: "Kur tas rakstīts!", liek pašvaldības amatpersonām rūpīgi izstrādāt ikkatru instrukciju un noteikumu projektu. Birokrātija, ja vien tā ir sabiedrības interesēs, nav nekas sliktis. Tā ir nepieciešama, lai sakārtotu gan sabiedrības savstarpējās attiecības, gan attiecības starp iedzīvotājiem, pašvaldībām un valsti. Tas, ko pašlaik veicam, ir "mājasdarbs".

Priekšvēlēšanu laika retorika par birokrātijas mazināšanu ir spēkā! Veidojot jauno pašvaldības struktūru, tam pievēršam vislielāko vērību. Veicam darbus, lai ieguvumi, ko sniedz apvienošanās, būtu ne tikai administratīvi un strukturāli. Svarīgākais, lai katra reforma nestu uzlabojumu novada iedzīvotājiem. Un mums ir labs pamats domāt, ka šis mērķis tiks sasniegts, jo neizvēlamies neko jaunu, bet no katras bijušās pašvaldības mantojam labāko, apvienojam, pieslēpjam un liekam lietā!

Novada domes administratīvās struktūras pamatā ir divi vienādas nozīmes iedzīvotāju pakalpojumu centri – Augšlīgatnes pakalpojumu centrs un Līgatnes pakalpojumu centrs. Šajos pakalpojumu centros neatkarīgi no dzīvesvietas ikvienam novada iedzīvotājam ir nodrošināta visu pašvaldības pakalpojumu pieejamība, tai skaitā dažādu izziņu saņemšana, reģistrācija, dzīvesvietas deklarēšana. Seit iespējams veikt

dažādus maksājumus, kā arī iesniegt iesniegumus, sūdzības, priekšlikumus, utt. Domes priekšsēdētājs, izpilddirektors un struktūrvienību vadītāji nodrošinās apmeklētāju pieņemšanu abos pakalpojumu centros, kā arī abos pakalpojumu centros pie bāriņtiesas priekšsēdētājas varēs saņemt informāciju par bāriņtiesas darbu un veikt bāriņtiesas kompetencē esošas notariālas funkcijas. Arī jautājumus, kas saistīti ar sociālo palīdzību, komunālajiem un citiem pakalpojumiem, iespējams risināt abos pakalpojumu centros, gan konkrētos laikos tiekoties ar struktūrvienību vadītājiem, gan atstājot rakstisku vai mutisku iesniegumu pakalpojumu centra atbildīgajai sekretārei.

Kā tika solīts, saistībā ar apvienošanas pakalpojumu pieejamību nav pasliktinājies, un abos pakalpojumu centros mēs satiekam tos pašus darbiniekus, ko pazinām iepriekš – laipnus, izpalīdzīgus un ar katru dienu arvien zinošākus.

Kas ir manījies un kāpēc šāda reforma bija nepieciešama?

Īsā laikā esam sagatavojuši virkni mājasdarbu, un jau no šīs nedēļas Līgatnes novadā darbojas būvvalde. Tas nozīmē, ka ar būvniecību saistīto jautājumu risināšanai nevajadzēs tērēt līdzekļus un laiku braucienam uz Cēsim. Pakalpojumu nodrošināsim

ēku apsaimniekošana un komunālo pakalpojumu kvalitātes uzlabošana.

Pašvaldības administratīvā struktūra ir sadalīta nodaļās, un katrai nodaļai ir vadītājs, kurš dara pats, atbild par citu darbinieku veikumu un veic nodaļas budžeta kontroli.

Varu runāt par ieguvumiem, bet diemžēl pašvaldībai nāksies pieņemt arī lēmumus, kas skars iedzīvotāju tradīcijas, pieradumus un dažbrīd, iespējams, radīs papildu neērtības. Jau ilgāku laiku sekojam valsti notiekošajam saistībā ar veselības aprūpes un izglītības reformām. Arī mēs atrodamies uz šī paša klāja, un arī mums kopā ar visu valsti šī vētra būs jāpārcieš. Teikšu godīgi, ka šobrīd vēl nav precīza risinājuma, kas mūs sagaida 1. septembrī. Beidzot ir zināms finansējums Līgatnes vidusskolai un Līgatnes pamatskolai, bet joprojām nav informācijas par Līgatnes Mūzikas un mākslas skolu. Vispārīglojošām skolām naudas ir daudz mazāk nekā varējām iedomāties vissliktākajos murgos. Un tas nozīmē, ka, neveicot plašu reformu, abas skolas zaudēsīm jau tuvāko mēnešu laikā. Risinājums ir jāatrod, un mēs to atradīsim! Ir padomā vairākas neordināras rīcības, kas šo finansiālo zaudējumu pārvērtīs būtiskā izglītības kvalitātes uzlabošanā. Kas ir šie risinājumi, lai pagaidām ir noslēpums (drusku mānīcības), bet tas noteikti nav vienas vai otras

Bet gandarījums būs arī no vienkāršas sarunas, kas ļaus mums labāk vienam otru iepazīt un izprast, lai vajadzības gadījumā pašvaldība būtu līdzās ikvienam, kuram tas visvairāk vajadzīgs.

abos pakalpojumu centros. Novada iedzīvotāji vakara, nakts stundās un brīvdienās redzēs patrulējam pašvaldības policiju, kas sniegs papildu drošību mūsu sadzīvei un mantai. Visai drīz daudzdos pagalmos un viensētās piestās novada domes "busiņš" ar mobilās vienības sociālajiem darbiniekiem. Priecāsimies, ja iedzīvotāji pastāstīs par dzīvi un sadzīvi, un kopēji varēsīm atrast risinājumu iespējamām problēmām. Bet gandarījums būs arī no vienkāršas sarunas, kas ļaus mums labāk vienam otru iepazīt un izprast, lai vajadzības gadījumā pašvaldība būtu līdzās ikvienam, kuram tas visvairāk vajadzīgs.

Būtisku reorganizāciju piedzīvos abu pašvaldību komunālās nodaļas. Ar vadītājiem esam tikušies, politiskās nostādnes ir zināmas, un šobrīd noris darbs, lai izveidotu maksimāli efektīvu un rīcībspējīgu komandu. Virkne funkciju tiks centralizētas, bet daļa turpinās darboties pēc teritoriālā principa. Svarīgi ir tas, ka komunālo maksājumu tarifi netiks vienādoti, bet, optimizējot izdevumus, lūkosim, ko iespējams samazināt. Prioritātes – teritoriju labiekārtošana, dzīvojam

skolas slēgšana. Ceru, ka jau tuvākajās dienās būs skaidrība par Līgatnes Mūzikas un mākslas skolu. Un šai jautājumā nav cita mērķa, kā skolu, kas mums devusi lieliskus mūziķus un māksliniekus, noturēt!

Tomēr izglītības jomā ir arī labās ziņas. Sākot ar 1. septembri Augšlīgatnē sāks darboties bērnudārza filiāle. Sākumā šī būs viena grupiņa 4 – 6 gadīgiem bērniem, bet paredzam, ka šo projektu varēsīm turpināt. Parāleli meklējam risinājumu 5 – 6 gadīgo pirmsskolas apmācībai un ceram, ka arī šai jomā izeja tiks rasta.

Šis ir pirmais stāsts par jaunā Līgatnes novada sākumu. Iespējams, ka pēc gadiem vai pat gadu desmitiem, kad Līgatnes novads būs kļuvis īsteni ražens, šīs rindas kā vēsture kalpos izziņai par gadsimta sākuma valsts ekonomisko krīzi, kuras laikā vienlaicīgi tika veikta divu teritoriju – Līgatnes pilsētas un Līgatnes pagasta apvienošana. Mēs visi kopā esam šīs vēstures veidotāji un liecinieki! Un mūsu kopīgs, pozitīvs darbs veicinās novada uzplaukumu, kurā laimīgs ir ikviens tā iedzīvotājs!

Sveicam!

*Saulīte debesīs dzied -
Zeltainu balsi
Pār pasauli lej,
Pārlieto,
Izgaismo,
Mudina augt.
Atsaucas puķes
Un atbalso mežs,
Udeņi vizuļo,
Upītes skrej,
Sudraba mugurām ziņiņas
zviļo
Un zem saulītes siltmīļa vaiga
Dzīvība dejā
griežas un dzīvo.
(I. Magone)*

Sveicam Līgatnes iedzīvotājus nozīmīgās dzīves jubilejās!

Jānis Balodis
Anastasija Barabanova
Jēkabs Bemberis
Skaidrīte Bērziņa
Dzintra Biezēka
Līga Borisenkova
Arnods Bramanis
Jānis Cipulis
Guntars Freimanis
Zaiga Grinberga
Aleksis Gudovskis
Ivārs Ikstens
Staņislava Ješkina
Elvīra Jurgena
Jevgeņijs Kočegarovs
Ēvalds Kravališ
Ārija Krišjāne
Zenta Miķelsone
Vilnis Miķelsons
Aneļa Mortuļeva
Sarma Mūrmane
Irena Pavlovska
Jānis Pētersons
Imants Reinfelds
Rūta Rozentāle
Ārija Saikova
Anna Šaumberga
Mihails Uzakins
Gunārs Veļķeris
Zināda Zariņa

Dzīvot ar mīlestību

IVETA VIĻUMSONE
Līgatnes vidusskolas skolotāja

Mūsu tikšanās un saruna ar skolotāju Ināru Vimbu sākās ar fotogrāfiju skatīšanos.

Apbrīnojama ir Ināras prasme komentēt. Lūk, bilde "XY" ("ikss, igrek"), kurā mazā Ināra pati raksta un arī pati jau labo uzrakstīto, jo noklausījies vecāku sarunas par skolas darbu. Viņa apgalvo, ka tas ir viņas skolotājas karjeras sākums. Abi vecāki ir bijuši skolotāji. Ināra ir šīs pedagoģu dzimtas trešā paaudze. Ar x un y ikdienas darbs skolā nav saistīts, jo augstākā izglītība iegūta Latvijas Universitātes Filoloģijas fakultātē, iegūstot latviešu valodas un literatūras pasniedzēja diplomu. Vēlāk, beidzot otru augstskolu, iegūtas angļu valodas lietošanas un mācīšanas prasmes. Uzdrošināšos apgalvot, ka darbs skolā un būt par skolotāju, ir Ināras pirmā lielā dzīves mīlestība. Tā sākusies 1977. gada 1. septembrī Līgatnes vidusskolā, kurā pati mācījies, un turpinās vēl līdz šai dienai. Tiesa, nu jau Siguldā. Vēl ir strādāts gan Rīgas Komerģimnāzijā, gan Cēsu 2. vidusskolā.

Nākamais stāsts ir par Riekstkodi un otru lielo dzīves mīlestību – mākslu, it īpaši teātri. Šo interesi radīja jau vecāki bērnībā, kad visa ģimene šad tad svētdienās brauca uz Rīgu skatīties teātru izrādes. Vēlāk tā bija skolotāja Erna Pakalna, kura vienmēr informēja skolēnus par jaunāko Rīgas teātros un dažreiz arī aizveda savus audzēkņus uz kādu izrādi. Arī Filoloģijas fakultātes izvēle ir saistīta vairāk ar interesi par teātri, jo tajā laikā tur strādājis Gunārs Bibers, un bija iespēja vairāk izzināt teātra mākslu. Šis zināšanas vēlāk deva iespēju pašai izstrādāt savas ārzemju literatūras un kultūras vēstures programmas un mācīt šos priekšmetus skolā.

Liels notikums Līgatnes vidusskolā parasti ir bijušas arī Ināras Vimbas vadībā iestudētās lugas. Viņa ir pratusi ieinteresēt arī savus skolēnus. Pirmais iestudējums bijis A. Upiša "Stunu ciema zēni", tad nākamais "Rozālite Vejaslota", kurā piedalījās dzīva, ista kaza. Tad "Mazā raganīņa" un vēl vairākas citas izrādes Ziemassvētku pasākumos un Žetonu vakaros.

Interesants process bijis pašiem savas lugas rakstīšana, atbilstošas mūzikas

sacerēšana un izpildīšana, tērpu un dekorāciju darināšana. Projekts izvērties par aizraujošu notikumu skolas dzīvē. Dekorāciju krāsošanas rezultātā cieta skolas parkets.

Un trešā lielā mīlestība ir latviešu folkloras. 20 gadus Līgatnes vidusskolā vadīts folkloras ansamblis. 2001. gadā tika nosvinēta jubileja. Neaizmirstams ir Atmosdas laiks – dažādi starptautiski folkloras festivāli, Neatkarības deklarācijas pieņemšanas dienas notikumi Doma laukumā, Baltijas ceļš un citi.

Pats satraucošākais ir bijis brīdis Rīgā Doma laukumā, kad pasludināta Latvijas neatkarība un laukumam tuvojušies melnā tērtie omonieši. Viņiem preti ar latviešu tautas dziesmu stājušies visi laukumā esošie folkloras festivāla dalībnieki, arī mazie un lielie līgatnieši.

Ar folkloras ansambli ir būts arī vairākas ārvalstis. Pats pirmais brauciens bija uz sadraudzības pilsētu Vilandi. Uz turieni braukuši ar smago mašīnu, jo nav iedots autobuss. Ir ceļots arī uz Sibīriju, Čeljabinsku. Tur Līgatnes folkloras ansamblis piedalījies Padomju Savienības 15 republiku tautu folkloras festivālā. Vēl ir būts Austrijā. Ar dziesmām sagaidīti un priecēti daudzi ārzemju viesi, kuri cemojušies Latvijā un Līgatnē.

Ināra ir liela ceļotāja. Tā jau ceturta mīlestība. Padomju laikos ir kāpts kalnos, būts Kamčatkā, kur redzēts vulkāna krāteris un svaigas lāča pēdas, izbraukāta Vidusāzija, ar vilcienu

šķērsots tuksnesis, neaizmirstams mirklis okeāna krastā. Šajos laikos daudz ceļots kopā ar skolotāju kori "Beverina" uz Vāciju, Bulgāriju. Anglijā ir būts vairākkārt, jo Ināra labprāt iesaistās dažādos projektos, izmanto katru iespēju iegūt sev jaunas zināšanas un pieredzi. Projekti bijuši arī Zviedrijā, Somijā, Dānijā. Visas valstis nav iespējams pat nosaukt.

Piektā mīlestība – dziedāšana kori. Tas sācies 1979. gadā. Sākumā skolotāju kori "Beverina", tad "Vendenē". Vairākas reizes nedēļa mērotis ceļš uz Cēsīm, kur notikuši kārtējie mēģinājumi, tad koncerti, piedalīšanās Dziesmu svētkos.

Nav iespējams uzrakstīt visu, par ko runājam, un kā Ināra par to stāsta. Tiek minēts viens interesants fakts aiz otra, notikumi seko cits citam, un katrā ir kāda "rozīnīte", kāds īpašs atgadījums, šķiet, tā var notikt tikai ar Ināru un tur, kur ir Ināra.

Sarunas beigu daļā tiek stāstīts par savu sesto lielo mīlestību – par savu audzināmo klasi Līgatnes vidusskolā, kuru Ināra nosauc gan par savu ģimeni, gan draugiem, ar kuriem bieži tiekas, kuri turas kopā gan priecīgos mirkļos, gan bēdu brīžos, bez kuriem dzīve nav iedomājama.

Un vēl gribas piebilst, ka skolotāja Ināra Vimba ir izaudzējusi divas brīnišķīgas, gudras meitas – Rūtu un Ievu. Inārai vienmēr ir bijis un būs ko dot citiem no savām daudzajām mīlestībām – ģimenei, draugiem, saviem skolēniem, kolēģiem.

"Neturi sveci zem pūra"

Pēdējos trīs Cēsu rajona pašvaldības mēnešus pirms novada izveides Līgatnes pilsētas dienas un interešu centrā "Saulspuķe" tika realizēts rajona padomes finansiāli atbalstītais projekts "Neturi sveci zem pūra".

10 nodarbību laikā dažādu paaudžu līgatnieši apguva ādas kārbu gatavošanu, filcešanu, kaklarotu un auskaru gatavošanu, pērlošanu un auduma maisiņu apgleznošanu. Arī šī projekta, tāpat kā iepriekšējos, nodarbības vadīja Līgatnes vidusskolas mājturības skolotāja Liene Pilēge, un

aktīvi iesaistījās un savas prasmes un iemaņas demonstrēja rehabilitācijas centra ergoterapeite Agnese Uzkalna. Un līgatnieši patiešām ir radoši un mākslinieciski ļaudis! Par to varēja pārliecināties arī projekta noslēguma izstādes laikā pilsētas kultūras namā 8. jūnijā, kad radi, draugi un paziņas priecējās par skaistajiem darbiņiem. Līgatnes domes priekšsēdētājs Ainārs Šteins un rajona padomes izpilddirektors Māris Niklass izteica pārliecību, ka radošās aktivitātes turpināsies arī pēc novada izveides.

Projekta vadītāja AIJA ZIEDIŅA

Līgatnes novada dome izsludina konkursu vakancei IZGLĪTĪBAS DARBA PĀRVALDNIĒKS

Minimālās prasības pretendentiem:

1. Augstākā pedagoģiskā izglītība;
2. Pieredze skolu darbā un administrēšanā;
3. Labas angļu valodas zināšanas;
4. Pieredze starptautiskajos projektos, to vadībā;
5. Pozitīvā attieksme attiecībā uz izglītības reformu.

CV sūtīt: Līgatnes novada dome, Sprinģu iela - 4, Līgatnes novads, Līgatne, LV 4110

SIA "PĀPĪRFABRIKA "LĪGATNE""

Konkursa kārtībā aicina darbā: TEHNISKO VADĪTĀJU

Prasības pretendentiem:

- Augstākā tehniskā izglītība
- Pieredze tehnisko darbu organizēšanā un vadīšanā
- B kategorijas autovadītāja apliecība
- Labas latviešu, krievu un angļu valodas zināšanas

PIEDĀVĀJAM:

- Patstāvīgu pilnas slodzes darbu
- Atbilstošu atalgojumu
- Profesionālas izaugsmes iespējas
- Sociālās garantijas

CV un pieteikuma vēstuli lūdzam iesniegt:

Pilsōņu ielā 1, Līgatnē, Cēsu rajonā, LV-4110,
e-pasts: birojs@pf-ligatne.lv, fakss 64153330, tālr. 64153337

Konkursa beigu termiņš:

1. nedēļa pēc sludinājuma publicēšanas atīvē

Latvisko Jāņu svinēšanas skoliņa Līgatnē

LAIMDOTA LAPIŅA
Līgatnes pilsētas Kultūras un tūrisma centra vadītāja

22. jūnijā Līgatnē Jāņu placī norisinājās latvisko Jāņu svinēšanas skoliņa "Izdzīvo Jāņus". Pasākuma ietvaros ikvienam interesentam bija iespēja gūt priekšstatu par tradicionālo Jāņu svinēšanu senatnē un mūsdienās. Lai gan skaļa mūzika un putojošs miestiņš joprojām piesaista plašas ļaužu masas, ik gadu arvien vairāk cilvēku dod priekšroku saulgrīžu nakti pavadīt ēteriskā gaisotnē, ļaujot sev piedzīvot gada isākās nakts brīnumu.

Šogad arī līgatnieši mēģināja ielūkoties saulgrīžu svinību norisē, apmeklējot Jāņu svinēšanas skoliņu. Ar svētku svinēšanu tradicionālā izpratnē apmeklētājus, interesentus

iepazīstināja Klintu ģimene no Līgatnes, ar bungu un ragu skaņām aicinot ikvienu sajūst kaut nedaudz no svētku burvības. Jāņa bērni svētku laukumā ieradās pa īpaši veidotiem meiju vārtiem, kur tika sagaidīti ar dūdu skaņām. Izskanēja sen aizmirstas ligo dziesmu melodijas. Senākās no tām – jau 300 gadu vecas. Līdz mūsdienām plaši dziedātas saglabājušās gan tikai divas melodijas. Nedaudzas no senajām dziesmām un melodijām tika izdziedātas un iemācītas arī apmeklētājiem.

Tiem, kuri vēl nebija paspējuši nopīt vainagu, bija iespēja gatavot savu vainadziņu skoliņas laikā. Izrādās ikvienai zālītei vainagā ir sava nozīme. Daina Klints rādīja dažādus vainagu pišanas veidus, kā arī skaidroja katras Jāņu zāles nozīmi. Tie, kas savā vainagā bija iepinuši

suņuburkšķi, varēs pārliecināties, vai tā ir tiesa, ka visu gadu būs jāstaigā burkšķēdamam. Jāņu placī gan viss suņuburkšķu klēpis palika neaiztikts.

Protams, tika izspēlētas arī dažādas rotaļas. Jautrības netrūka, jo šķietami vienkāršas lietas nemaz nebija tik viegli izdarīt. Notika arī staigāšana uz koka kājām.

Kas gan ir isti Jāņi bez kārtīga Jāņu siera? Turpat līdzās uz ugunsķura tika gatavots arī siers. Apmeklētājiem bija jāgādā jāpastrādā, lai taptu svētku gardums. Un, kamēr cienasts tapa, zinātāji dalījās siera gatavošanas noslēpumos.

Interese bija liela, un ļoti iespējams, ka nākamajos svētkos daudzās mājās galdā tiks likts ne vien pašu gatavots siers, pīti krāšņi vainagi, bet arī ieskanēsies skaistās Ligo dziesmas.

Vasaras kultūras norises Augšlīgatnē

GINTA TRAINĒ

Līgatnes pagasta tautas nama vadītāja

- 18. jūnijs ielīgošana Skaļupēs.

Ar vasaras saulgrīžu tuvošanos īpaša noskaņa virmoja ne tikai dabā, bet arī cilvēkos. Uz mirkli malā tika noliktas ikdienas rūpes un pārdzīvojumi, un notika gatavošanās svētkiem.

Divas dienas pirms istajiem saulgrīžiem, 18. jūnijā, Līgatnes rehabilitācijas centrā notika ielīgošanas pasākums centra darbiniekiem un viesiem.

Jau no plkst. 17:00 pār Gaujas senleju Skaļupēs bija dzirdamas Ligo dziesmas. Cilvēki pulcējās pie speciāli izveidotās estrādes zaļumos, kur viņus sagaidīja klāts galds ar gardu Jāņu sieru un kvasu.

Ielīgošanas pasākumā par scenāriju rūpējās un pasākumu vadīja Augšlīgatnes tautas nama vadītāja Ginta Traine.

Pasākuma dalībnieki bija laba noskaņā, visi vienojās Ligo dziesmās un gāja apkārt ugunskuram. Ugunskuru īpaši rituālā aizdedzināja Līgatnes rehabilitācijas centra direktors Artūrs Ērglis. Līgotāji īpaši uzvedumā sēja iepriekšējā gada grēkus mežglos un sadedzināja Jāņu ugunskurā. Puiši apdziedāja meitas un meitas puīšus.

Līgotāji gāja rotaļās, dejoja lustīgas dejas un piedalījās viktorinā par Ligo dienas tradīcijām. Par apskaņošanu

rūpējās Ilmārs Salmiņš.

Pasākumā valdīja sirsniņa atmosfēra un ne reizi netika pieminēts sliktu emociju sauklis KRĪZE!

- 23. jūnijs Ligo nakts zaļumballe

Ligo vakarā lieli un mazi Jāņa bērni tika aicināti līgot Augšlīgatnē, svētku laukumā pie "Laivenes" ūdenskrātuves. Jau no paša rīta par svētku laukuma iekārtošanu rūpējās čaklie svētku organizatoru palīgi Māra Ločmeļa vadībā. Tika uzstādīta liela telts, kur no lietus paslēpties viesmāksliniekiem, kā arī krasi liels Ligo nakts ugunskurs. Par laimi šajos Jāņos lietus nelieta, tāpēc līgotāji varēja lustīgi izdejoties "MIRAGE JAZZ ORCHESTRA" mūziķu un dziedātāja ANDRA DAŅILENKO vadībā. Gada isākā nakts tika pavadīta lustīgās dejās, kopā svētkus svinēja visas paaudzes.

- 5. jūlijs Līgatnes novada bērnu un jauniešu svētki Augšlīgatnē

Jau par tradīciju ir kļuvusi bērnu un pusaudžu svētku organizēšana vasaras sākumā. Svētku galvenā norise ir sporta sacensības individuālajiem dalībniekiem un komandām. Šogad paralēli sporta aktivitātēm notika konkurss "Līgatnes jaunie talanti" un estrādes zvaigžņu atdarinātāju konkurss "POPIELA LĪGATNĒ". Svētkos piedalījās bērni un pusaudži vecumā no 4 mēnešiem līdz 16 gadiem.

Laika apstākļi bija apmierinoši, lai arī lietus nelieta, taču lielais vējš un

jūlijam neraksturīgais aukstums spītīgi pretojās čaklajiem sportotājiem un talantu konkursu dalībniekiem. Pateicoties Līgatnes novada domes atbalstam, svētku dalībnieki varēja no sirds izlēkāties divu veidu batutos un piepūšamajās atrakcijās. Svētku rīcības komitejā darbojās ilggadējie sporta svētku tiesneši. Īpašs paldies cilvēkiem, kuri palīdzēja svētku organizēšanā un darbojās kā tiesneši – Guntaram Pipkalējam, Livijai Andersonei, Zaigai Kalvānei, Vinetai Lapselei, Vitai Žagarei, Ainaram Trainim, Ērikam Liepiņam, Arnim Matrozim, Verai Dālbergai, Antrai Liepiņai, Kasparam Liepiņam,

Aijai Andersonei un medmāsiņai Aijai Freimanei. Paldies Līgatnes pamatskolai par telpām.

Sporta svētku dalībnieki varēja sacensties ritenbraukšanā, lekšanā un mešanā tālumā, teātra sportā, jautrības sacensībās, desu vilkšanā, basketbolā, futbolā un vasaras krosā apkārt "Laivenei".

Katra sporta veida disciplīnas uzvarētāji, kā arī tie dalībnieki, kuri izcēlās ar īpašiem sasniegumiem, saņēma diplomus un dāvanas.

Talantu konkursā piedalījās dziedātāji,

dejotāji un netradicionālo žanru pārstāvji. Mazākajam dalībniekam Kristīnam Tramdakam bija tikai 4 mēneši, bet viņš ar māmiņas palīdzību, atspēriģi dejoja pie popkaraļa Maikla Džeksona mūzikas, par ko saņēma specbalvu – lielu ziloni. Par talantu konkursa uzvarētājam kļuva mazās dziedātājas Annija Sirlaka un Arta Pavlovskas, kuras balvā saņēma speciālu stikla kausu un brīvbiļetes uz "Līvu akvaparku". Par atraktīvāko talanta konkursa dalībnieci tika atzīta 9 gadīgā Kristena Cirule, kura piedalījās gan talantu konkursā, gan "Pop ielā" un vēl apbalvošanas ceremonijā nodziedāja populāro dziedātāja Ribaka Eirovizijas hitu.

Konkursā "Pop iela" uzvarēja Ketrīna Pētersone (12 gadi) ar savu komandu, kuri atdarināja dziedātāju Kaskadi.

Ceļazīmi uz "Līvu akvaparku" nopelnīja vienīgā meitene, kura piedalījās ritenbraukšanas sacensībās, Dita Kreicberga (7 gadi).

Sporta sacensībās komandām par uzvarētājiem kļuva komanda "KOIJOIT", kuri pārliecinoši uzvarēja savus pretiniekus gandrīz visās disciplīnās! Arī visi 10 komandas dalībnieki dosies atpūsties uz "Līvu akvaparku".

Svētkus organizēja un vadīja Ginta Traine. Svētki noslēdzās ar apbalvošanas ceremoniju un diskotēku.

Tas trakais izlaidumu laiks...

LAILA BĒRZIŅA,
 klases audzinātāja

Jau vairākus gadus atestātus par vidusskolas beigšanu skola var izsniegt tikai pēc centralizēto eksāmenu sertifikātu saņemšanas. Šogad tas notiks 17. jūlijā. Tāpēc tradicionālā izlaiduma vietā, kad skolēns saņem atestātu par vispārējo vidējo izglītību, mēs rīkojam skolas beigšanas svētkus.

Šie svētki ir kļuvuši par vienu no skaistākām tradīcijām Līgatnes vidusskolā, kad tiek pulcināti visi skolotāji, skolēnu vecāki, draugi, paziņas – visi, kas vēlas būt liecinieki krāšņajam notikumam.

Jau gada sākumā ar skolēniem un bērnu vecākiem vienojāmies, ka svētki notiks sestdienā, 20. jūnijā, Līgatnes kluba lielajā zālē, lai ērti var justies gan skatītājs, gan gaviļnieks.

Svētki nenotiek tāpat vien. Tiem ir savlaicīgi un rūpīgi jāgatavojas. Ir jāiegulda darbs zāles greznošanā, smalki jāizdomā pasākuma norise, jāizvēlas mūzika un jāsarūpē ziedi, un jāpiedalās mēģinājumos gandrīz nedēļas garumā. Vislielākais paldies jāsaņem bērnu vecākiem, kas bija gatavi atbalstīt vērienīgo pasākumu materiāli.

Nenovērtējama bija pašu skolēnu attieksme pret šo pasākumu, viņi tiešām vēlējas sagādāt prieku sev un saviem tuvākajiem, ar vislielāko atdevi gādāja par pasākuma norises izdošanos, rūpīgi tam gatavojoties,

un neatkāpās no idejas, ka ballē skanēs īsta un kvalitatīva "dzīvā mūzika", kaut tas būtu krietni dārgāk nekā pierasta diskotēka.

Kā klases audzinātāja varu droši un ar lepnumu teikt, ka šī gada 14 vidusskolas beidzēji ir īpaši. Priecē viņu izvirzītie augstie dzīves mērķi un vēlme sasniegt aizvien labākus rezultātus. Savas spējas viņi ir apliecinājuši gan grūtā un mērķtiecīgā mācību darbā, gan ārpus skolas. Daudzi ir apguvuši mūzikas instrumentu spēli, tautisko deju soļus, pieci ieguvuši ECDL (Eiropas datorprasmes) sertifikātus, 11 bērniem iegūtas autovadītāja tiesības, vairākiem ir īpaši panākumi sportā, 9 saņēmuši Latvijas uzņēmējdarbības un menedžmenta akadēmijas komerckursu apliecinājumus. Es ticu, ka viņi savā attīstībā neapstāsies un

novēlu daudz izturības un spēka ceļā uz izvirzīto mērķi, apgūstot jaunas zināšanas un prasmes.

Vecākiem vēl uzturību un veselību, arī darba iespējas, jo viņu atbalsts bērniem vēl būs vajadzīgs gan morāli, gan materiāli.

Paldies Līgatnes vidusskolas skolotājiem par nenovērtējamo ieguldījumu skolēnu izglītošanā, novēlu ar mācīties gribošiem skolēniem papildītas klases Līgatnes vidusskolā!

Un paldies maniem mīļajiem audzēkņiem! To mīlestību, ko esmu saņēmusi no savas audzināmās klases, to neviena valdība nevar ne samaksāt, ne atņemt, tā ir skolotāja lielākā alga! Laimīgu ceļu, bērni, un lai mums visiem veicas!

Un atkal izvēles priekšā...

AIJA ZIEDIŅA,
 klases audzinātāja

2009. gada 13. jūnijs – īpaša diena Līgatnes vidusskolā, jo apliecinību par pamatzglītību saņēma 19 vislabākie 9. klases skolēni. Lūk, viņi:

1. rindā no kreisās atraktīvā un izpalīdzīgā meitene ar atbildības sajūtu Monta Malkause, jautrā, pozitīvā un enerģijas pilnā Māra Sulca, piedzīvojumu meklētāja un lieliskā aktrise Una Skerba, atklātā un vienmēr smejošā Elīna Zaļaiskalna, jautrā un visu zināt gribošā Ilze Timermane, mūzikas konkursu laureāts Emīls Abols,

2. rindā – sportiskais un noslēpumainais Armands Pūcītis, klases mākslinieks un zinātnieks Jānis Abols, puķainā un par sevi pārliecinātā Justīne Šteina, lieliskā sarunu biedrene nopietnā Anete

Vitoliņa, klases džentlmenis tehnikais Aigars Jaunzems, jautrā un apzinīgā Monta Skrastiņa, praktiskā un izdarīgā Anna Dudaša,

3. rindā – filozofiskais un izpalīdzīgais Rinalds Vanags, nopietnais puisis ar savām idejām un viedokli – Jorens Plūksnis, karatē melnās jostas īpašnieks jautrais Jānis Timernānis, labestīgā un draudzīgā Laine Vaivade, izpalīdzīgā mūzikas fane Kristīne Humparova, sportiskais un draudzīgais Intars Upmalis.

Ar daudziem no viņiem mēs tiksimies 1. septembrī Līgatnes vidusskolas 10. klasē, bet tāds īsts atvadu pasākums bija neaizmirstamais kruīza brauciens ar prāmi uz Stokholmu no 16. līdz 18. jūnijam.

Lai Jums visiem jauka vasara, daudz jauni piedzīvojumi un labi draugi!

LĪGATNE LAIKU LOKOS

RASMA VANAGA
gide

Līgo vakars aizvadīts, arī Pēterdiena pagājusi, un laiks atkal padomāt par mūsu Līgatni un tās vēsturi. Man vienmēr ir šķitis savādi, ka ir ļoti maz informācijas par Līgatnes papīrfabriku un Līgatni pirmās Latvijas brīvvalsts laikā, t.i., 20. gs. 20. – 30. gados. Taisnība ir mūsu vidusskolas audzinātāji Ernai Pakalnei, kas, aizvedot mūsu klasi ekskursijā pirms pāris gadiem uz Lubānas pusi – Oskara Kalpaka dzimto pusi un Andreja Eglīša Laudonu, teica: “Tad (pirms vairāk nekā 40 gadiem) vidusskolas laikā es par šiem cilvēkiem nevarēju Jums stāstīt, bet tagad mans pienākums bija Jums to parādīt.”

Tāpat es jūtu savu pienākumu Jums pastāstīt nedaudz par Līgatnes papīrfabriku 20. gs. 20. gados. Nesen pie mums Līgatnē students (nu jau bakalaura) Artūrs Kokorēvičs atveda no vācu valodas tulkotās grāmatas “Die Baltische Papierindustrie” (1922.) fragmentu latviešu valodā. Runa šoreiz būs par laiku pēc 1.pasaules kara.

Laikā no 1915. gada septembra līdz 1916. gada februārim tika evakuēta uz Maskavu daļa no Līgatnes papīrfabrikas iekārtām un to daļām pavisam 9160 pudī 150 000 zelta rubļu vērtībā. “Tikai pateicoties tam, ka uz 1. iekārtas tika izgatavots ģenerālstāba kartēm paredzētais papīrs, bija iespējams saņemt atļauju paturēt uz vietas šo iekārtu un ar to saistīto elektrības centrāli, jauno Zulcera tvaika mašīnu, daļu no lupatu ceha ar visām tam piederīgām iekārtām, balinātavu, limes vārtavu, remontdarbnīcas un galu galā arī izejvielu krājumus.”

Bija arī citi kara laika apgrūtinājumi un zaudējumi. 1917. gada 21. oktobrī kokmateriālu noliktavā iemitināto karavīru neuzmanības dēļ tā nodega līdz pamatiem. 1918. gada 15. janvārī tāpat iemitināto karavīru nolaidības dēļ, ugunsgrēkā gāja bojā viss lupatu cehs kopā ar tajā esošajām iekārtām un lielu daudzumu sašķirotu lupatu. Tikai ar pūlēm izdevās novērst liesmu pārsvešanos uz rūpnīcas galveno ēku.

“To, kādi neaptverami zaudējumi kara laikā nodarīti tikai uzņēmuma materiālajām vērtībām vien, ir gandrīz neiespējami izskaitļot. Līdz krievu armijas daļu aiziešanai 1918. gada pavasarī ciestie zaudējumi skatāmi šajā rūpīgi un uz daudz

pierādījumu pamata izveidotajā zaudējumu aprēķinā: 1918. gada 14. novembrī Vācijas kara zaudējumu apgabala komisija, pamatojoties uz pievienotajiem pierādījumiem, Krievijas armijas daļu veikto rekvizīciju un Krievijas iestāžu rīkojumu rezultātā Līgatnei radītos zaudējumus novērtēja ar 5 050 215,99 markām no iepirkuma vērtības zelta markām un ar 12 727 544,69 markām taksācijas vērtības pēc 1918. gada kursa...” tā rakstīta šajā darbā.

Līgatne bija pamesta un tukša. Nerimstošā darba vietā tagad valdīja pilnīgs klusums. Tur, kur agrāk daudz simtu ļaužu čaklais darbs bija saņēmis bagātīgu atalgojumu, tagad valdīja tikai daži pienākumam uzticīgi ierēdņi un strādnieki, lai nelautu pazust kādreizējās labklājības bēdīgajām atliekām. Iespēju robežās tika tīrīts, aizvākti gruži un gruveši, bet, ja uzņēmumam neieplūst jauni līdzekļi, plašo rūpnīcas iekārtu, dzīvojamo māju, lauku un dārzu sabrukums bija nenovēršams.

Lielāko daļu akcionāru karš bija izputinājis, nebija iespējams savākt pat daļu no atjaunošanai vajadzīgajiem līdzekļiem. Direkcija mēģināja visādi pievērst uzmanību Līgatnei un tās lielajām iekšējām vērtībām, kuras joprojām slēpās uzņēmumā. Gandrīz šķita, ka kādreiz tik plaukstošā Līgatnes papīrfabrika lemta iznīcībai un nekad nemodīsies jaunai dzīvei.

Tomēr beidzot fabrikā ieradās vīrs, kurš bija nolēmis un visās nozīmēs spēja pacelt un modināt jaunai dzīvei uzņēmumā, tā iekārtās, tā vecajā labajā slavā un atlikušajos strādniekos un ierēdņos snaudošās vērtības. “Ģenerāldirektors Emīls Fāle no Tartu “Nordischen Papier – und Zellstoffwerken A. G.”, kurš šo fabriku ar prasmi un apdomu no mazas ražotnes bija pārvērtis plaukstošā uzņēmumā, visu aptvēra ar drošu skatu un ātri nolēma ņemt Līgatnes likteni savās rokās. 1920. gada marta sarunas tika pabeigtas un, aicinot atgriezties darbā vairākus agrākos vadītājus un ierēdņus, nekavējoties sākās sagatavošanās Līgatnes darbības atsākšanai.” Ar sīkstu enerģiju, liekot lietā savu izcilu personību, ģenerāldirektors Fāle prata tikt galā ar paša doto uzdevumu. Pēc mēnešiem ilgām nerimtīgām rūpēm un darba, kuru laikā bija jāieplūdina fabrikā varenas summas, viņš, būdams stingrs balsts saviem līdzstrādniekiem, prata uzveikt visus šķēršļus, un viņa profesionālajai un vērienīgajai vadībai jāpateicas par to, ka 1921. gada 9. maijā 1. iekārta sāka

pirmās papīra partijas izgatavošanu, šī iekārta ir daļēji pārvesta atpakaļ no Krievijas.

1920. gadā lielāko akciju skaitu nopērk “Ziemeļu papīra un celulozes fabriku akciju sabiedrības” ģenerāldirektors Emīls Fāle. 1920. gada 4. augustā Latvijas Republikas valdība fabrikas atjaunošanai piešķir 5 miljonus Latvijas rubļu. 1920. gada oktobrī piešķir vēl 15 miljonus Latvijas rubļu.

1922. gadā, kad iznāk šī grāmata, nekas vairs neatgādina par pārdzīvota kara postījumiem, un Līgatne ar kupošajiem skursteņiem un strādājošiem ļaudīm ir atguvusi agrāk pierasto izskatu. Līgatnes papīrfabrika ir “absolūti pirmšķirīga smalkā papīra ražotne, kurai nav jākaunas no salīdzinājuma ar labākajām ārējiem rūpnīcām. Gadu desmitiem ilga, pareizi virzīta attīstība norādījusi Līgatnei ceļu, kā meklēt un atrast panākumus, pēc iespējas uzlabojot savus izstrādājumus”.

Vēl daži fakti no šīs grāmatas:

Līgatnē ir 303 dzīvokļi ar vienu istabu, virtuvi un bēniņu telpu, 20 dzīvokļi ar 2 istabām, 21 dzīvoklis ar 3 istabām, 9 dzīvokļi ar 4 istabām, 1 dzīvoklis ar 5 istabām, 3 dzīvokļi ar 7 istabām, 2 dzīvokļi ar 8 istabām, 1 dzīvoklis ar 9 istabām, 1 dzīvoklis ar 10 istabām, 1 dzīvoklis ar 14 istabām, kā arī labklājības iestādes ar 36 istabām, kopā 553 istabas.

Līgatnē un Rīgā (Rīgā fabrikai bija savs kantoris Aldaru ielā) strādā 53 ierēdņi, 255 strādnieki vīrieši, 172 strādnieces sievietes, kopā nodarbinātas 480 personas.

Ražošana pašlaik notiek divās atsevišķās telpās – cehos:

1) tā dēvētajā roku darba rūpnīcā, kur atrodas pilnīgi aprīkota izejmateriālu sagatavošanas iekārta un zaģetava, un **2)** galvenajā rūpnīcā, kur darbojas 2 papīrmašīnas. Otrā papīra ražošanas iekārta ir viena no modernākajām, tā būvēta 1921. gadā kā cigarešu papīra iekārta ar sieta platumu 1,85 m. Gatavo papīru šķiro lielajā papīra cehā, kur pie 18 galdiem strādā aptuveni 70 šķirotājas.

Uz 6 km attālo Līgatnes dzelzceļa staciju papīru ved ar divām kravas automašīnām un 3 piekabēm ar nestspēju no 4,5 – 5 tonnām, tāpat no turienes piedev arī izejvielas. Galvenās rūpnīcas darbam nepieciešamo tvaiku ražo 2 atsevišķi izvietotas centrāles, kas savstarpēji savienotas ar tvaika un ūdens pārvadiem.

Trešais cehs, tā dēvētā “paligrūpnīca” vēl joprojām nedarbojas, jo kara un tam sekojošās revolūcijas laikā gandrīz visas iekārtas tika izvestas uz Krievijas iekšzemi. Taču patlaban (1922.) tiek organizēta šo iekārtu pārvešana atpakaļ, un līdz ar to tiks panākta Līgatnes papīrfabrikas jauda iepriekšējā 1914. gada apjomā.

Domāju, ka mēs nepamatoti esam aizmirsuši Emīla Fāles nopelnus Līgatnes papīrfabrikas atdzimšanā pēc 1. pasaules kara un tās tālākā darbībā un Līgatnes papīra slavas spodrināšanā.

Ģenerāldirektors E. Fāle ar ģimeni dzīvoja mājā Gaujas ielā 7 (tagadējā Līgatnes bērnu dārza ēkā), kuru man, rādot viesiem Līgatni, vēl joprojām gribas saukt par Fāļu māju. Domāju, ka varam viņam teikt lielu pateicību arī par šīs mājas kopšanu, saglabāšanu, apkārtnes labiekārtošanu.

Ne velti šo māju filmēt izvēlējās kinofilmas “Ilgaiss ceļš kāpās” uzņemšanas grupa. 1939. gadā Fāle ar ģimeni emigrēja uz Vāciju, bet 1940. gada vasarā šeit darbu sāka Līgatnes papīrfabrikas bērnu dārzs, kurš darbību šajā ēkā turpina vēl šodien. Par bērnu dārza darbības uzsākšanu 1940. gadā man pastāstīja tā 1. grupiņas audzētājs Tālvāldis Teteris, kuru daudzi līgatnieši pazīst arī kā papīrfabrikas darbinieku un rehabilitācijas centra “Līgatne” pirmo direktoru.

Liels lūgums, milje lasītāji, ja Jūsu mājās vai Jūsu paziņām ir saglabājušās senās fotogrāfijas par Fāli, viņa ģimeni, vai arī mājas un tās apkārtnes foto, kā arī citas atmiņas, lūdzu darāt to zināmu man vai Anitai Jaunzemei Līgatnes novada domē. Foto ieskenēsim datorā un bildes atdosim Jūsu atmiņām. Mans tālr. 26360835 vai 64153434.

“Līgatniešu atbilde uz Padomju Latvijas rakstnieku, Latvijas valsts izdevniecības, poligrāfijas un preses darbinieku atklāto vēstuli”

Izdevums: “Cīņa”, sestdiena,
1948. gada 12. jūnijā, 3. lpp

Līgatnes papīrfabrikas strādnieki, inženiertehniskie darbinieki un kalpotāji savā 1948. gada 11. jūnija sanāksmē iepazīs un apsprieda laikrakstā “Cīņa” Jūsu publicēto atklāto vēstuli papīra rūpnīcas darbiniekiem, kura aicina dot vīrs plāna 500 tonnas papīra un atzina, ka šis aicinājums īsti nozīmīgs mūsu Padomju Latvijas tautas kultūras, izglītības un politiskās dzīves tālākai attīstībai un augšupejai. Mūsu kolektīvs vienprātīgi un ar lielu apņēmību nolēma pieņemt minēto aicinājumu, ar vislielāko deģsmi stāties vēl sprāgākā sociālistiskajā sacensībā

un līdz gada beigām dot vīrs plāna 200 tonnu augstvērtīga papīra.

Līgatnes papīrfabrikas kolektīvs no savas puses aicina Latvijas Padomju rakstnieku savienību, Latvijas valsts izdevniecību, Poligrāfiskās rūpniecības un preses darbiniekus, kā arī pārējos sabiedriskos darbiniekus un zinātniekus nākt talkā mūsu fabrikai, palīdzot atrisināt daudz svarīgu jautājumu, kuri traucē izvērst sprāgāk mūsu fabrikas darba tempus. Mums vajag balināto celulozu, kaliforniju un papīrmašīnu sietus.

Esam pārliecināti, ka sadarbībā un roku rokā ar Jums ne tikai izpildīsim uzņemtās saistības, bet

tās arī pārsniegsim. Cerams, ka arī mūsu rakstnieki pildīs savas saistības jaunu darbu sacerēšanā un Latvijas valsts izdevniecība laidīs klajā jaunas grāmatas, kas mūsu tautai palīdzēs straujāk un kvēlāk izaugt par patiesiem padomju patriotiem un mobilizēs visus spēkus cīņai par Staļina peckara piecgades izpildi četros gados.

Augstāk sociālistiskās sacensības karogu!

Zem Ļeņina – Staļina karoga, Staļina vadībā – uz priekš, uz jaunām darba uzvarām!

Kolektīva uzdevumā: L.Volgins – papīrfabrikas direktors, D.Strazds – galvenais inženieris, Hincenbergs

– partorgs, V.Rozentāls – fabrikas komitejas priekšsēdētājs, A.Liepa – komjaunatnes organizācijas sekretāre.

Stahanovieši: A.Baumanis, J.Gulbis, A.Jēkabsons, K.Cimbulis, H.Kaspars un citi.